

EVÄSTYS
TYÖLÄISTEN JA SOTILAIEN EDUSTAJAIN
NEUVOSTOON VALITTAVILLE
TEHTAIDEN JA RYKMENTTIEN EDUSTAJILLE

(1) Meidän edustajamme tulee olla nykyisen imperiaalistisen anastussodan tinkimätön vastustaja. Tätä sotaa käyvät kaikkien maiden — niin Venäjän, Saksan, Englannin kuin muidenkin maiden — kapitalistit omien liikevoittojensa vuoksi, heikkojen kansojen kuristamiseksi.

(2) Niin kauan kun Venäjän kansan johdossa on kapitalistien hallitus, ei mitään kannatusta tälle hallitukselle, joka käy anastussotaa, ei kopeekkaakaan sille!

(3) Meidän edustajamme tulee vaatia niiden salaisten rosvosopimusten viipymätöntä julkaisemista, joita entinen tsaari Nikolai solmi Englannin, Ranskan y.m. maiden kapitalistien kanssa (Persian kuristamiseksi, Turkin ja Itävallan jakamisesta j.n.e.).

(4) Meidän edustajamme tulee vaatia kaikkien noiden sopimusten viipymätöntä kumoamista. Venäjän kansa, työläiset ja talonpojat eivät halua sortaa eivätkä tule sortamaan mitään kansaa; he eivät halua pitää eivätkä tule pitämään väkivalloin Venäjän rajojen puitteissa ainoatakaan ei-venäläistä (ei-isovenäläistä) kansaa. Vapaus kaikille kansoille, kaikkien kansojen työläisten ja talonpoikain veljesliitto!

(5) Meidän edustajamme tulee ajaa sitä kantaa, että Venäjän hallitus heti ja tinkimättä, ilman mitään verukkeita ja vähäisintäkään viivyttelyä ehdottaa avoimesti *kaikille* sotaa käyville maille rauhaa sillä ehdolla, että vapautetaan *poikkeuksetta kaikki* sorretut ja vajaa oikeuksiset kansat.

Tämä merkitsee: isovenäläiset eivät tule pitämään väkivaltaisesti alaisuudessaan sen enempää Puolaa,

Kuurinmaata, Ukrainaa, Suomea, Armeniaa kuin yleensä mitään muutakaan kansaa. Isovenäläiset ehdottavat kaikille kansoille veljesliittoa ja yhteisen valtion muodostamista kunkin eri kansan vapaaehtoisen suostumuksen perusteella, muttei missään tapauksessa väkivallan, suoranaisen tahi välillisen väkivallan, tietä. Isovenäläiset sitoutuvat tällaisen rauhan ehtojen mukaisesti viemään viipymättä pois sotajoukkonsa sekä Galitsiasta, Armeniasta että Persiasta antaen näiden kansojen samoin kuin poikkeuksetta *kaikkien* kansojen yleensä päättää täysin vapaasti, haluaivatko ne elää erillisessä valtiossa vai liittovaltiossa kenen kanssa hyvänsä.

Saksan pitää tällaisen rauhan ehtojen mukaisesti luopua ei vain poikkeuksetta *kaikista* sodan aikana anastamistaan maista, vaan myös niistä kansoista, joita se pitää väkivaltaisesti Saksan rajojen sisällä: tanskalaisista (Schleswigin pohjoiset maakunnat), ranskalaisista (osa Elsassista ja Lothringenista), puolalaisista (Poznan) j.n.e. Saksan pitää sitoutua viemään heti, yhtä aikaa Venäjän kanssa, sotajoukkonsa pois kaikilta valtaamiltaan ja kaikilta edellä luetuilta alueilta ja antaa kunkin kansan päättää vapaasti, kansanäänestyksellä, haluaako se elää erillisessä valtiossa vai liittovaltiossa *kenen kanssa hyvänsä*. Saksan pitää luopua ehdottomasti ja varauksetta kaikista siirtomaistaan, sillä siirtomaa on sorrettu kansa.

Englannin pitää tällaisen rauhan ehtojen mukaisesti luopua heti ja ehdottomasti ei vain kaikista sodan alkamisen jälkeen valtaamistaan vieraista maista (Afrikan saksalaiset siirtomaat y.m.; Turkin alueet, Mesopotamia y.m.), vaan myös *kaikista omista siirtomaistaan*. Englannin pitää viipymättä — niinkuin Venäjänkin, niinkuin Saksankin — viedä sotajoukkonsa pois kaikilta valtaamiltaan alueilta, kaikista siirtomaistaan ja Irlannista, antaen kunkin kansan päättää vapaalla äänestyksellä, haluaako se elää erillisessä valtiossa vai liittovaltiossa kenen kanssa hyvänsä.

Ja niin edelleen: poikkeuksetta kaikille sotaa käyville maille pitää ehdottaa viipymätöntä rauhan solmimista tällaisilla, tarkoin määritellyillä ehdoilla. *Minkään* maan kapitalistien ei saa antaa kauemmin pettää kansaa sillä, että he sanoissa lupaaavat „rauhaa ilman annektointia”

(s.o. ilman aluevaltauksia), mutta todellisuudessa säilyttävät käsissään *omat* aluevaltauksensa ja jatkavat sotaa anastaakseen viholliselta ne alueet, jotka „se” on vallannut.

(6) Meidän edustajamme ei pidä antaa mitään kannatusta, ei pidä äänestää yhdenkään lainan puolesta, ei pidä antaa kansan varoista kopeekkaakaan *yhdellekään* hallitukselle, ellei tämä hallitus anna virallista lupausta siitä, että se esittää heti paikalla kaikille kansoille tuollaiset viipymättä solmittavan rauhan ehdot, ja ellei se *kahden päivän* kuluessa saata ehdotustaan kaikkien tietoon.

Kirjoitettu
ennen toukokuun 7 (20) päivää 1917
Julkaistu ensi kerran vuonna 1925
IV Lenin-kokoelmassa

Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan